

فصل اول: کلیات

۱-۱- مقدمه

یکی از ذخایر ارزشمند و تجدید شونده اقیانوس ها و دریاها آبزبان هستند و از میان آنها ماهیان از اهمیت ویژه ای برخوردار اند و تا کنون ۲۱۰۰۰ گونه ماهی در آبهای جهان شناخته شده است (Royce, 1992). ماهی از منابع مهم پروتئین و با ارزش اقتصادی در خلیج فارس است. گوشت ماهی یک منبع غنی پروتئین در رژیم غذایی انسان محسوب می شود این پروتئین با قابلیت هضم بالا و طعم عالی ارزش زیادی در مصارف انسان دارد. کشور ما به واسطه موقعیت جغرافیایی خاص و دارا بودن کیلو مترها مرز آبی در جنوب و شمال از توانایی های بالقوه ای و ارزشمندی جهت تامین پروتئین مصرفی از آبزبان برخوردار است (فاضلی، ۱۳۸۵).

از آنجایی که ماهیان حلقه مهمی از شبکه غذایی در محیط های آبی هستند بررسی تغذیه آنها برای درک بهتر برهمکنش های درون گونه ای و بین گونه ای مهم می باشد. مشخص کردن محتویات معده به ما این اجازه را می دهد که در مورد مصرف غذا، نوع تغذیه، همنوع خواری و حتی انتخاب زیستگاه توسط ماهیان اطلاعاتی را کسب کنیم به علاوه مطالعات بر روی منابع غذایی در دسترس برای یک ماهی در مراحل اولیه رشد و نمو در طول زندگی آن به ما نشان می دهد که آیا انتخاب غذای وابسته به سن وجود دارد و همچنین چگونه ماهی تحت تأثیر فراوانی و یا کمبود غذا قرار می گیرد. از طرف دیگر سطوح تغذیه ای زیستگاه و میزان تغذیه ماهی تأثیر مستقیمی بر روی رشد ماهی دارد (Pyka, 1995; Hindra et al., 1982).

مطالعات در مورد عادات غذایی ماهیان اطلاعاتی را فراهم می کند که برای بهتر فهمیدن زنجیره های ارتباطی در میان گونه های ماهیان در یابی لازم می باشد و از طرف دیگر اطلاعات در مورد عادات غذایی ماهیان در یافتن

ارتباطات شکارگری ماهیان مفید می باشد. گرد آوری آیتم های غذایی مختلف مصرف شده به وسیله ماهیان در تشخیص غذای ترجیحی مناسب ماهیان کمک می کند و داده های ترکیبات غذایی برای خلق مدل های تغذیه ای ضروری بوده و در نهایت به عنوان ابزاری جهت اطلاع پیدا کردن از اکوسیستم های ساحلی پیچیده می باشد (Lopez-peralta *et al.*, 2002). از طرفی مطالعه اکولوژی تغذیه ای برای درک نقش کار کردی ماهی در اکوسیستم های آبی مفید و ضروری می باشد (Hajisamae *et al.*, 2003).

محدودیت در برداشت از منابع دریایی و نیاز به باز سازی ذخایر آبیان ماکول و تکثیر و پرورش آنها به عنوان یک راه پاسخگویی به نیاز های پروتئین مردم به شمار می آید. به منظور توسعه تکثیر و پرورش ماهیان ماکول و با ارزش اقتصادی شناخت رژیم غذایی این ماهیان یکی از فاکتور های مهم در شناخت خصوصیات زیستی آنها محسوب می شود. لذا بررسی نیازهای غذایی و تغذیه مناسب آبیان در دوره های مختلف زندگی نقش اساسی را در دستیابی به برنامه ها و افزایش بازدهی تولید بر عهده دارد. نیاز به طرح مسئله تکثیر و پرورش ماهیان دریایی با توجه به ازدیاد جمعیت و کمبود مواد غذایی و داشتن منابع فوق العاده غنی و امکانات اولیه در کشور باید به طور جدی اشاعه پیدا کند که به نوعی اساس انجام این کار تعیین رژیم غذایی ماهیان می باشد (خادم، ۱۳۷۷).

آبهای کم عمق و ساحلی از زیستگاههای مهم ماهیان بویژه در آغاز چرخه زندگی آنان می باشند. ماهیان در مرحله جوانی نقش چشمگیری در زنجیره غذایی دریا به عنوان شکارچی و شکار دارا هستند و نقش مهمی از نظر شکارچی بودن در منطقه جذرومدی و زیر جذرومدی به خصوص در طی فصول رشد ایفا می کنند. با وجود این بیشتر زیست شناسان اطلاعات کمی در مورد آنها دارند و تا کنون جنبه های تغذیه ماهیان نابالغ بخوبی مورد مطالعه قرار نگرفته است. در مورد ماهیان نابالغ تجاری توجه بسیار کمتری شده است و یک درک مناسب از این مسئله ما را در مدیریت و حمایت از جوامع ماهیان ساحلی یاری خواهد نمود (Nasir, 2001).

۱-۲- خلیج فارس و ماهیان آن

خلیج فارس از پدیده های دوران سوم زمین شناسی است و حدود ۳۰ میلیون سال قبل بوجود آمده است خلیج فارس قسمتی از چین خوردگی های سلسله زاگرس و دنباله فلات ایران است. از نظر طبقه بندی شامل دریا های گرم و کم عمق که بین ۲۵ تا ۳۲ درجه عرض شمالی و ۴۸ تا ۵۶ درجه طول شرقی گسترش یافته است، می باشد. طول خلیج فارس از دهانه رودخانه اروند در شمال غربی تا تنگه هرمز در جنوب شرقی حدود ۹۱۷ کیلومتر و عرض آن ۳۳۸ کیلومتر است. بدین ترتیب مساحت این پهنه آبی به ۲۳۳۱۰۰ کیلومتر مربع می رسد (الهی، ۱۳۸۲).

خلیج فارس یکی از مهمترین آبهای جهان بوده و به دلیل وجود گونه های متنوع و با ارزش آبیان از موقعیت ویژه ای برخوردار است. به طور کلی متجاوز از ۳۴۰ گونه ماهی در آبهای خلیج فارس زیست می کند که ۵۰ گونه آن از دیدگاه ساکنان منطقه ماکول بوده و در حال حاضر حدود ۳۰ گونه از آنها صید و به بازار عرضه می

گردد. سایر گونه ها یا از جهت صادرات به صورت کنسرو و یا فرآورده های دیگر در آمد یا ارزش صنعتی داشته و در کارخانجات و صنایع تبدیلی مورد استفاده قرار می گیرند (غفاری چراتی، ۱۳۷۵).

سواحل استان خوزستان به طور کلی از جنبه های زیر از سایر بخش های خلیج فارس متمایز می باشد :

۱-۲-۱- عمق کم : عمق آب در این سواحل بین ۲۰-۱۰ متر در برخی خوریات به بیش از ۲۰ متر وحتى گاهی به بیش از ۵۰ متر می رسد .

۱-۲-۲- کدورت زیاد : کدورت آبهای این سواحل به دلیل آب گل آلود رودخانه ها و نیز شسته شدن سواحل با امواج کشندی می باشد .

۱-۲-۳- ورود آب شیرین به منطقه: رودخانه های اروند، بهمنشر و زهره مستقیم به خلیج فارس و طغیان رودخانه های جراحی و تالاب شادگان به خورها وارد می شوند .

۱-۲-۴- وجود خورها: شبکه بزرگی از خورهای کوچک و بزرگ در این سواحل وجود دارد که برخی از آنها دارای نقش مهمی در فعالیت های صیادی به خصوص در صید به روش خوربند می باشند . معمولاً کم عمق هستند ، برخی دارای عمقی در حدود ۶ متر هستند (صفی خانی، ۱۳۷۷) .

خلیج فارس از نظر موقعیت جغرافیایی در منطقه نیمه گرمسیری قرار گرفته و از نظر بوم شناسی گونه های فراوانی از آبزیان را در خود جای می دهد . یکی از مهمترین ذخایر با ارزش شیلاتی موجود در این محیط آبی ، ذخایر ماهیان وابسته به کف هستند . از سوی دیگر با توجه به حضور در عرضهای جغرافیایی پایین ، تنوع گونه ای بالایی از این آبزیان در این حوزه آبی زیست می کنند . ماهیان ساکن در خلیج فارس به عنوان گونه های فلات قاره شناخته شده اند ، که شامل گونه های کفزی و پلاژیک هستند . این مسئله با توجه به عمق آب خلیج فارس در گستره ۱۰۰-۰ متر و میانگین ۳۵-۳۱ متر پذیرفتنی است . ماهیان موجود در خلیج فارس با گونه های دریای عرب و ساحل شرقی آفریقا نسبت به سایر مناطق در اقیانوس هند شباهت بیشتری دارند . اعتقاد بر این است که فون جانوری خلیج فارس بیشتر از هند و آرام غربی منشاء گرفته و کمتر از اقیانوس هند است (Kurunoma et al., 1986).

۴ گروه عمده ماهی در کل صید جنوب ایران شامل گونه های زیر هستند (FAO, 2001) :

۱- گونه های پلاژیک بزرگ ۴۶٪

۲- گونه های دمرسال ۳۲٪

۳- گونه های پلاژیک کوچک ۴٪

۴- سایر گونه ها ۱۸٪

در جدول زیر گونه های غالب آبهای ساحلی استان خوزستان بیان شده است (پارسامنش، ۱۳۸۶)

جدول ۱- گونه های غالب ماهیان آبهای ساحلی استان خوزستان

نام علمی گونه	نام علمی گونه	نام علمی گونه	نام علمی گونه	نام علمی گونه	نام علمی گونه
<i>Otolithe rubber</i>	شوریده	<i>Platycephalus indicus</i>	زمین کن	<i>Mugillidae</i>	بیاح
<i>Ilishailisha</i>	صافی	<i>Scomberolides</i>	سارم	<i>Pampus argenteus</i>	حلوا سفید
<i>Prepane</i>	عروس ماهی	<i>lutjanus</i>	سرخو	<i>Parastromateus niger</i>	حلوا سیاه
<i>Carangidea</i>	گواف	<i>Pomadasys</i>	سنگسر	<i>Chirocentrus</i>	خارو
<i>Serranidae</i>	هامور	<i>Sparidea</i>	شانک	<i>Elotheronema tetradctylu</i>	راشکو
<i>Soleidae</i>	کفشک	<i>Sciaenidae</i>	شبه شوریده	<i>Lethrinidae</i>	شعری

۱-۳- اهمیت بچه ماهیان از دیدگاه ارزیابی ذخایر

با توجه به وضعیت خاص سواحل خوزستان، بدلیل وجود خورهای متعدد در طول ساحلی که محل مناسبی جهت تولید مثل گونه های مختلف آبزیان هستند، بررسی اوضاع صیادی این استان از اهمیت ویژه ای برخوردار است. محل صیدگاه صیادان جنوبی کشور از شمال غربی خلیج (خوزستان) تا حوالی بندر کنارک در دریای عمان جهت صید ماهیان مهاجر سطح زی گسترش دارد (صفی خانی، ۱۳۷۷).

وضعیت فعلی خلیج فارس نشان دهنده آسیب جدی است که بر اکوسیستم آبزیان و همچنین ذخایر وارد آمده است. افزایش برداشت تنوع ابزار و گرایش ماهیگیران به صید آبزیان ریز و غیر استاندارد موجب کاهش ذخایر این حوزه آبی می باشند (kuronuma et al., 1986).

صید ماهی در خلیج فارس و دریای عمان به دلیل داشتن گونه های با ارزش آبی از زمانهای بسیار دور به عنوان منبع درآمد مردم این منطقه قلمداد گردیده است یکی از مشکلاتی که منابع آبی را در سواحل جنوب ایران تهدید می کند افزایش بی رویه ابزارهای صیادی استاندارد و غیر استاندارد به ازای هر شناور است که برای صیادان سرمایه گذارهای زیادی را به همراه داشته است ماهیان ریز و سایر آبزیانی که اصطلاحاً به نام ضایعات صید یا صید ضمنی از آنها نام برده می شود عموماً شامل گونه هایی هستند که نوعاً ریز بوده ولی اکثراً جزء ماهیان ماکول به حساب می آیند. ریز بودن این ماهیان و عدم جذب آنها در بازار به صورت تازه یا منجمد شده و همچنین عدم به کارگیری روش های متداول در جمع آوری و عمل آوری محصولات قابل عرضه از این ماهیان علی رغم نیازهای موجود و با وجود استحصال این ذخایر از دریا مجدداً پس از صید به صورت آبی مرده به دریا ریخته شوند. همانگونه که از نام این گروه پیداست اینها ماهیانی هستند که به صورت ناخواسته و به صورت ضمنی در جریان انواع شیوه های صیدی که برای استحصال آبزیان تجاری به کار می روند گرفتار می آیند و در واقع شیوه های خاصی به طور مستقیم جهت صید این دسته از آبزیان اعمال نمی شود. بیشترین میزان صید ضمنی معمولاً در جریان شیوه ترال بدست می آید (حسینی، ۱۳۸۴).

افزایش کارایی صید و سهولت فرآوری بهبود کیفیت محصول پایدار صید از طریق به حداقل رساندن اثرات منفی صید ترال به محیط زیست دریایی کاهش صید ماهیان نابالغ حفاظت بیولوژیکی از ذخایر و درآمد اقتصادی بهتر برای سالهای آینده از دیگر مزایای کاهش صید ضمنی است (استاد محمدی، ۱۳۸۳).

علی رغم قدمت چند هزار ساله فعالیت‌های دریانوردی در آبهای جنوب، امر شناسایی و بهره برداری اصولی از ذخایر آبریان، متأسفانه بسیار اندک و نسبتاً جدید است. با وجود مطرح بودن صنعت شیلات در کشور بعنوان یک صنعت مستقل و با اهمیت در دهه های اخیر در مجموعه فعالیت‌های تولیدی در کشور، دانستیهای ما را راجع به طبیعت و ذخایر طبیعی و موجودات زنده در خلیج فارس و دریای عمان چندان زیاد نمی باشد (فاطمی، ۱۳۷۱).

۱-۴- زیستگاههای ساحلی بچه ماهیان

بیشتر ماهیان دریایی بر روی حاشیه های قاره ها یا نزدیک آنها از مناطق بین جزرومدی تا حاشیه قلات قاره زندگی می کنند در داخل این مناطق، تنوع گسترده ای از زیستگاهها را می توان شاهد بود که هر کدام توسط دسته متمایزی از ماهیان اشغال شده است. به خاطر زیاد بودن تعداد ماهیان، کثرت تعداد گونه ها، تنوع زیستگاه ها همچنین مشکلات عمومی که در مورد مطالعه بسیاری از مناطق کرانه ای وجود دارد دانش ما در زمینه ارتباطات اکولوژیک زیاد نیست (Moyle *et al.*, 2000).

مطالعات انجام شده نشان می دهد بین شرایط محیطی و تولیدات ماهیان که ارتباطات اکولوژیک وجود دارد و مدیریت منابع ماهیان تجاری با تاکید بر اندازه ذخایر قابل بهره برداری و با هدف کنترل میزان مرگ و میر ماهیان از گذشته وجود داشته است و حفاظت و مدیریت منابع ماهیان یک بخش مهم از برنامه مدیریت ماهیگیری می باشد (Minello, 1999).

زیستگاههای ساحلی به عنوان مناطقی با میزان تولیدات بالا شناخته می شوند و از جمعیت زیاد و متنوعی از ماهیان و بی مهرگان حمایت می کنند. دامنه وسیعی از ماهیان دریایی مناطق ساحلی را اشغال می کنند و مراحل از زندگی خود را وابسته به این مناطق باشند و از طرفی به عنوان مناطق نوزادگاهی برای گونه های تجاری می باشند (Costanza *et al.*, 1997; Gillanders *et al.*, 2003).

تعدادی از این گونه ها فقط در مراحل ابتدایی زندگی خود را در این مناطق هستند (Gibson, 1994). دلیل این امر محفوظ ماندن از شکارچیان و تامین نیاز های غذایی بچه ماهیان می باشد (Choat *et al.*, 1987).

تعدادی از این گونه ها تمام مراحل زندگی از جمله جوانی و بلوغ را در این مناطق سپری می کنند. به عنوان مثال ماهیان کف زی مراحل جوانی و بلوغ را در این مناطق سپری می کنند و از این مناطق جهت رشد و تکامل مراحل زندگی استفاده می کنند. مناطق ساحلی به عنوان یک گذرگاه مهم برای جمعیت ماهیان است که بازگشت پذیری موفق گونه ها را تضمین کرده و به عنوان زیستگاههای حساس و ضروری جهت تخم ریزی، تغذیه و رشد و بالغ شدن ماهیان تعریف می شود و به این دلیل حفاظت و مدیریت صحیح از این مناطق مهم می باشد (Benaka, 1999). بیشتر بررسی ها در مناطق حساس ساحلی بر تفاوت در فراوانی و حجم توده زنده و اندازه

پراکنش ماهیان به منظور ارزیابی زیستگاههای متفاوت و پویایی شناسی جمعیت ماهیان تاکید می کند (Lloret et al., 2003). اما مطالعات کمی در ارتباط با موجودیت غذای زیستگاه با پراکنش ماهیان وجود دارد (al., 2004). Kaiser et (Kaiser et al., 2006). موجودیت غذا در آبهای ساحلی یکی از شاخص های کیفیت این زیستگاهها می باشد که در احتیاجات غذایی موجودات زیستگاه انعکاس پیدا می کند (Wennhage et al., 2006). آبهای دریایی کم عمق می تواند به عنوان زیستگاههای نوزادگاهی مهمی برای بسیاری از ماهیان دریایی جوان باشد. اندازه گیری ارزش کلی زیستگاه نوزادگاهی ماهیان مشکل می باشد. اساس تئوری ارزش نسبی یک زیستگاه نوزادگاهی ویژه شامل زیستگاههایی است که تعداد افراد جمعیت و وزن توده زنده بیشتر باشد و در کل زیستگاههای که میانگین شرایط مناسب و مطلوب را برای ماهیان جوان و بالغ فراهم می کند (Sta et al., 2006).

۱-۴-۱- شاخص های موثر در طبقه بندی ارزش مناطق نوزادگاهی

۱-۴-۱-۱- شاخص های زیستی

حضور و فعالیت موجودات زنده در زیستگاه نوزادگاهی یکی از عوامل موثر بر ارزش مناطق نوزادگاهی برای گونه ها می باشد. برای مثال در مطالعات یافت شده است که شکار کردن گونه های هدف در علف زارهای دریایی کم بوده و علت این امر پیچیدگی ساختار این اجتماعات می باشد و در کل زیستگاههایی که ساختار پیچیده دارند بقا و بازماندگی گونه های جوان را افزایش می دهند. از جمله دیگر شاخص های زیستی موثر بر ارزش مناطق نوزادگاهی شامل فراوانی و اندازه گونه های جوان می باشد که توسط فراوانی و اندازه لاروها و مقدار ته نشست آنها در مناطق نوزادگاهی تعیین می شود. دیگر شاخص های زیستی موثر بر این مناطق شامل موجودیت و تراکم مواد غذایی، پیچیدگی ساختار مناطق نوزادگاهی و رقابت بر سر بدست آوردن غذا می باشد (جدول ۲) (Beck et al., 2003).

۱-۴-۱-۲- شاخص های غیر زیستی

از جمله شاخص های غیر زیستی موثر بر ارزش مناطق نوزادگاهی شامل مقدار شوری می باشد برای مثال فراوانی بیشتر گونه ها در داخل مرداب وابسته به تراز شوری است. دیگر شاخص های غیر زیستی شامل عمق آب، تراز اکسیژن محلول آب، جزرومد، آسیب در اثر طوفان و امواج می باشد (جدول ۲) (Beck et al., 2003).

۱-۴-۱-۳- فاکتورهای میدانی

فاکتورهای میدانی بر ارزش مناطق نوزادگاهی موثر می باشد. برای مثال استقرار مناسب علف های دریایی در مصب ها می تواند بر فراوانی و تراکم گونه های ماهی تاثیر بگذارد. حضور علف های دریایی در مجاورت مصب ها باعث وارد شدن لاروها در این منطقه شده و در نتیجه تراکم ماهیان در این منطقه افزایش می یابد در حالی که در مناطق مصبی که دور از علف های دریایی می باشند تراکم لاروها کم و در نتیجه فراوانی ماهیان کاهش می یابد. فراوانی و رشد ماهی پین (Pin) در مجاورت باتلاق ها با تراکم بالای علف های دریایی نسبت به باتلاق هایی که از نظر علف های دریایی کم پشت می باشد بیشتر است (جدول ۲) (Beck et al., 2003).

جدول ۲- فاکتورهای موثر در طبقه بندی ارزش مناطق نوزادگاهی (Beck *et al.*, 2001)

Biotic	Abiotic	Land scape
Larval supply	Water depth	size shape
Structural complexity	Physical-chemical (dissolved oxygen, salinity)	Relative location (to larval supply, other juvenile habitats, adult habitats)
Predation	Disturbance patterns	fragmentation, connectivity
Competition	Tidal flows	
Food availability		

۱-۵- نقش فاکتور های محیطی در حضور و پراکنش بچه ماهیان در آبهای ساحلی

مناطق ساحلی نقش مهمی در زندگی تعدادی از گونه های ماهیان ایفا می کنند بعضی از گونه های ماهی به صورت دائمی در این مناطق زیست می کنند در حالی که گونه های دیگر مهاجرت های فصلی داشته و فقط مراحل جوانی را در این مناطق سپری می کنند (Beyst, 2001). محیط زندگی باید شرایط مناسب جهت رشد تولید مثل تغذیه و بقا لاروها و بچه ماهیان را دارا باشد تا گونه ها با تولید و معرفی افراد نسل جدید جمعیت خود را حفظ کند (Wootton, 1990).

دوره زندگی بسیاری از ماهیان دریایی شامل سه مرحله لاروی، مرحله جوانی و مرحله بلوغ می باشد. ماهیان در مرحله لاروی به صورت پلانکتونیک و در مرحله جوانی و بلوغ به صورت نکتونیک می باشند. بعد از ته نشینی لاروها تعدادی از فرایندها بر روی فراوانی و پراکنش ماهیان جوان تاثیر می گذارند این فرایندها شامل انتخاب محل ته نشینی، رقابت، شکارچی، موجودیت غذا، پناهگاه و تاثیر پارامتر های فیزیولوژیکی می باشد. در دوره هایی که ماهیان بیشترین میزان مرگ و میر را دارند از جمله مرحله جوانی در زیستگاههای مصبی و ساحلی بیشتر تحت تاثیر آلودگی های ناشی از فعالیت های انسانی قرار می گیرند (Aaron *et al.*, 2006).

شرایط محیطی در آبهای ساحلی وابسته به چندین فاکتور هیدرودینامیکی است و بیشترین اهمیت را به طور مستقیم باد سرعت ارتفاع موج نور و تغییرات دما دارا می باشد (Beyst, 2001). باد حجم عمده ای از آب را به مناطق ساحلی می آورد و تغییراتی را در دمای آب تولید می کند و در نهایت در ساختار اجتماعات ماهیان آبهای ساحلی موثر می باشد. جهت وزش باد و سرعت ثابت جنبش باد فراوانی جمعیت ماهیان را مخصوصاً در فصول گرم سال تغییر می دهد. وزش باد از سمت خشکی به سمت دریا سبب تغییر حرکت آبهای گرم از مناطق ساحلی به مناطق باز دریا می شود و قسمت عمده ای از آبهای گرم با آبهای سرد جابجا می شود و پدیده فراجوشی آب اتفاق می افتد (Whitfield *et al.*, 2002).

تغییرات دما به طور مستقیم کلیه فعالیت های متابولیک ماهی را تحت تأثیر قرار می دهد. درجه حرارت با تحت تاثیر قرار دادن متابولیسم میزان رشد و تولید مثل ماهیان را تحت تأثیر قرار می دهد. تعدادی از اعمال حیاتی مانند میزان مصرف اکسیژن تخلیه محتویات دستگاه گوارشی با ازدیاد درجه حرارت افزایش می یابد. مقدار اکسیژنی که در اختیار اندامهای تنفسی قرار می گیرد و جذب می شود میزان متابولیسم هوای بدن ماهی را به طور مستقیم تحت تأثیر قرار می دهد. افزایش درجه حرارت موجب کاهش حلالیت اکسیژن در آب و افزایش فعالیت های متابولیک و در نتیجه ازدیاد مصرف اکسیژن می شود (Wootton, 1990).

شرایطی که ماهیان جوان آبهای ساحلی ترجیح می دهند شامل عدم تلاطم آب، موجودیت غذای مناسب می باشد. فشار شکارچیان، شوری، دما و کدورت از جمله فاکتورهایی هستند که بر مقدار فراوانی و تراکم بچه ماهیان در آبهای ساحلی موثر است. شوری و دما احتمالاً برای بیشتر ماهیان جوان مهم نمی باشد ولی عدم تلاطم آب و موجودیت غذای مناسب و کم فشار شکارچیان بر روی بقا و باز ماندگی ماهیان جوان موثر است (Meager *et al.*, 2005).

آبهای ساحلی به عنوان یک زیستگاههای انتقالی تحت تاثیر آلودگی های ناشی از فعالیت های انسانی هستند و این عامل می تواند به طور مستقیم بر روی منابع غذایی پراکنش رشد و بقا و بازماندگی جمعیت ماهیان تاثیر گذار باشد و یکی از علت های کاهش و انقراض گونه های ماهیان باشد و علاوه بر آن فاکتورهای طبیعی از جمله کیفیت و کمیت غذا، دمای آب، تراکم شکارچیان نیز موثر می باشند (Gilliers *et al.*, 2006).

تغییرات طولانی مدت در آب و هوا بر ساختار و تولیدات اقیانوس تاثیر گذار می باشد و در نهایت باعث تغییرات ناگهانی در بقا و بازماندگی ماهیان جوان می شود. از طرف دیگر شکارچیان رقابت های درون گونه ای موجودیت غذای مناسب و شرایط فیزیکی آبهای اقیانوس ها بر بقا و باز ماندگی و رشد ماهیان جوان موثر هستند (Brodeur *et al.*, 2003).

تغییرات فصلی در عادات غذایی جنبه دیگری است که ممکن است بر الگوهای تاریخچه زندگی، تغذیه یک موجود زنده و یا فعالیت های تغذیه ای ماهیان تاثیر گذار باشد نوع زیستگاه نیز عامل مهمی است که بر راهکارهای تغذیه ای یک ماهی توسط مشخص کردن فرصت های تغذیه ای تاثیر می گذارد. ماهیان بین یک زیستگاه که دارای شکار بیشتر و متنوع تر ولی شکار کردن در آن سخت تر است و یک زیستگاه با طعمه کمتر ولی فرصت شکار بیشتر انتخاب می کنند (Hajisamae *et al.*, 2003).

۱-۶- برهم کنش شکار و شکارچی

راههای فرعی ارزیابی ماهیان شامل مطالعه بر همکنش شکار و شکارچی می باشد. شکار یک ترکیب عمده از منابع طبیعی برای بسیاری از ذخایر ماهیان است و اطلاعات میزان تغذیه برای ارزیابی شیلاتی چند گونه ای ضروری می باشد. مقادیر مصرف غذای ماهی و عواملی که مقادیر تغذیه را مشخص می کنند در مطالعات تولیدات اکولوژیکی جمعیت ماهی رفتار شناسی ماهیان مورد توجه قرار می گیرد.

دو مشکل عمده برای درک برهم کنش شکار و شکارچی وجود دارد اینکه چقدر و هر چند وقت یکبار شکارچی یک نوع خاصی از شکار را مصرف می کند؟ پاسخ به این سوال ممکن است توسط اندازه گیری ترکیب فاکتور

های فردی برای مثال (اندازه جانور، تهی بودن معده) و عوامل خارجی مانند نوع غذا و در دسترس بودن غذا و همچنین تأثیر دما، بیماری و مقدار اکسیژن و شوری و غیره امکان پذیر باشد (Seyhan *et al.*, 2003).

بر هم کنش شکار و شکارچی و در دسترس بودن طعمه (سایز، نوع و فراوانی) نقش مهمی در رشد ماهیان جوان دارد بنابر این در موفقیت بازگشت شیلاتی مهم می باشد. شکار در محیط های دریایی به شدت وابسته به اندازه و عدم وجود شکار با سایز مناسب باعث کاهش شکار موفق و افزایش زمان جستجو برای بدست آوردن غذا می شود. از طرف دیگر باعث کاهش میزان رشد شکارچیان بدلیل افزایش صرف هزینه انرژی بیشتر در طول مدت تغذیه می شود (Matthew, 2006 ; Scharf *et al.*, 1998).

انواع شکار و کیفیت آن بر روی میزان رشد ماهیان موثر می باشد. موجودیت و ترکیب شکار با انرژی بالا (از جمله ماهی و بی مهرگان) باعث افزایش میزان رشد می شود (Juanes *et al.*, 1994) و در نهایت منجر به موفقیت در بازگشت شیلاتی می شود و افراد بزرگتر می توانند بهتر شکار کنند و مرگ و میر زمستان گذرانی کمتری دارند و علت آن این است که آنها با اندازه بزرگتری وارد فصل زمستان می شوند (Sogard, 1997).

بر هم کنش های شکار و شکارچی می تواند مکانیسم هایی را در اختیار ما قرار دهد که در شکل گیری جمعیت ماهیان مهم باشد. در اکوسیستم های ساحلی ماهیان کوچک واسطه های غذایی مهمی در زنجیره غذایی هستند که به علت فراوانی و در دسترس بودن آنها به عنوان شکار می باشند. همچنین در رده بندی این ماهیان به عنوان طعمه شناخته می شوند (Hunt *et al.*, 2002 ; Cury *et al.*, 2000).

در یک محیط پلاژیک بیشتر ماهیان پلانکتون خوار هستند و در مقدار انرژی با هم فرق می کنند به دنبال آن ارزش تغذیه ای مجموع ماهیان پلاژیک طعمه نسبت به ترکیب گونه ای متفاوت است. عوامل مختلفی مانند هتروژنی و یا ناهمگونی در محلی که طعمه زندگی می کند و اکولوژی تغذیه ای برپراکنش مکانی ماهیان تأثیرگذار می باشد (Eder *et al.*, 2005).

۱-۷- عوامل موثر در انتخاب شکار

۱-۷-۱- عوامل حسی

ماهیان در هنگام گرفتن مواد غذایی مورد نیاز خود چند مرحله را طی می کنند که شامل جستجوی مواد غذایی، گرفتن ماده غذایی، انتخاب ماده غذایی و هضم ماده غذایی می باشد. بیشتر جستجوها برای گرفتن ماده غذایی از جمله زئوپلانکتون ها و بی مهرگان کف زی و ماهی ها به وسیله حس بینایی انجام می شود (Lazzaro, 1987).

۱-۷-۲- عوامل غیرحسی

۱-۷-۲-۱- موجودیت غذا

شکارهایی که بیشتر در ترکیب غذایی گونه های ماهی حضور دارند بیشتر در دسترس هستند. مطالعات اکولوژیکی که آنالیز موجودیت غذا ماهیان شکارچی را بررسی می کنند به طور مطلق فراوانی شکار را تخمین نمی زند ولی نسبتی از جمعیت شکار را که در معرض خطر شکار شدن هستند را مشخص می کند (Ware, 1972).

۱-۷-۲-۲- شکار و صفات ویژه شکارچی در انتخاب شکار

در هنگام گرفتن مواد غذایی از بین شکارهای مختلف انتخاب صورت می‌گیرد زیرا انواع شکارهای از نظر کیفیت با یکدیگر متفاوت می‌باشند و شکل این انتخاب به ظرفیت‌های حسی شکارچیان و توانایی شکار در جلوگیری کردن از شکار شدن وابسته می‌باشد. ماهیان شکارچی در هنگام جستجوی یک نوع خاص شکار به دلیل محدودیت‌های ریخت‌شناسی و رفتاری بعد از مدتی خسته شده و شکار را رها می‌کنند. با این حال ماهیان ممکن است که شکار را جستجو کرده و بر هضم آن توانا باشند اما آن را ترک کرده و به دنبال شکار دیگری بروند. ماهیانی که با استفاده از حس بینایی شکار می‌کنند حس بینایی به عنوان یک مشخصه مهم محسوب می‌شود که به وسیله آن می‌توانند سائز شکار مورد نظر در درجه اول و در کنار آن شکل، رنگ و حالات ویژه شکار را تشخیص دهند (Wootton, 1984).

بیشترین فاصله ای که ماهیان شکارچی می‌توانند شکار با لقوه خود را ببینند فاصله عکس‌العمل گفته می‌شود که با اندازه شکار افزایش پیدا می‌کند این فاصله در آبهای کدر کاهش پیدا کرده (Moore, 1976). فاصله عکس‌العمل با افزایش تباین بین شکار و زمینه شکار این فاصله افزایش می‌یابد. با کاهش میزان نور تباین بین شکار و زمینه شکار کاهش پیدا خواهد کرد و در نتیجه میزان شکار کردن کاهش پیدا خواهد کرد ولی با افزایش میزان شدت نور میزان تغذیه افزایش می‌یابد (Dobrowskil, 1982).

۱-۷-۲-۳- شکارهای قابل هضم

تعدادی از شکارهای مصرف شده توسط ماهیان به عنوان آئتم غذایی مصرفی محسوب نمی‌شوند و برگشت داده می‌شوند زیرا قابل هضم نیستند.

۱-۷-۲-۴- تاثیر تجربه در شکار کردن

ماهی در طی زندگی خود یاد می‌گیرد که شیء خارجی خوردنی است. این موضوع در ذهن ماهی تعریف شده است. فاصله زمانی مشخصی وجود دارد که طول می‌کشد تا ماهی این موضوع را تشخیص دهد و این فاصله زمانی برای هر ماهی فرق می‌کند. فاصله بین شکار و شکارچی بر کمتر شدن این زمان تاثیر مستقیم دارد و هر چه فاصله کمتر باشد قدرت تشخیص شکار برای شکارچیان بیشتر می‌شود.

۱-۷-۲-۵- تغییرات وابسته به رشد

رشد در بیشتر گونه‌های ماهیان در سرتاسر دوره زندگی ادامه دارد آئتم غذایی ماهیان در طول رشد آنها تغییر می‌کند زیرا از نظر ریخت‌شناسی تغییراتی در طول مدت رشد به وجود می‌آید که تغییرات وابسته به رشد نامیده می‌شوند و این تغییرات در طول سیکل روزانه و یا در طی فصول مختلف اتفاق می‌افتد (Werner *et al.*, 1984). در طول اولین مراحل زندگی ماهیان میزان رشد سریع می‌باشد و با رشد بیشتر آنها می‌تواند شکارهای بزرگتری را بدست آورند و بیشتر در این زمانها می‌باشد که آئتم غذایی ماهیان به سرعت تغییر می‌کند و علت اصلی آن به علت تغییرات ریخت‌شناسی و تغییرات ناشی از بالغ شدن ماهیان می‌باشد (Schmitt *et al.*, 1984).

در طول مدت یک شبانه روز نیز تغییرات مشخصی در آیت‌های غذایی ماهیان مشاهده می‌شود. تغییرات فصلی نیز باعث تغییرات مشخصی در الگوهای تغذیه‌ای ماهیان می‌شود و تغییرات پایداری در طول مدت زندگی ماهیان ایجاد می‌کند (Keast *et al.*, 1968).

۸-۱- عوامل تعیین کننده مقدار اجزاء غذایی مصرف شده

۸-۱-۱- تراکم مواد غذایی

ارتباط بین تعدادی از شکارها که توسط شکارچیان مورد حمله قرار گرفته‌اند و تراکم شکار منحنی کنش و واکنش نامیده می‌شوند. هنگامی که تراکم شکار افزایش می‌یابد تعداد حملات جهت شکار نیز زیاد می‌شود اما منحنی کنش و واکنش مماس می‌باشد (Ringler *et al.*, 1983). دو عامل باعث می‌شود که این منحنی مماس شود اولاً اینکه ماهی سیر باشد و دوماً زمان موجود جهت تغذیه محدود باشد (Holling, 1959). اگرچه در تراکم بالای شکار تعداد حملات افزایش می‌یابد ولی معمولاً همه آنها قابل شکار شدن نیستند (Milinski, 1978).

۸-۱-۲- تأثیر پراکندگی مواد غذایی

بسیاری از گونه‌ها از مناطق کم عمق تغذیه می‌کنند. در تعدادی از مطالعات پیشنهاد شده هنگامی که غذا به صورت تکه‌هایی پراکنده شده باشد و میزان پراکندگی غذا بالا باشد سرعت تغذیه بیشتر می‌شود (Pitcher, 1986).

۸-۱-۳- تأثیر شکارچیان

ماهیانی که از ماهیان کوچکتر از خودشان تغذیه می‌کنند غذای مصرفی سایر ماهیان را کاهش می‌دهند، زیرا این ماهیان کمتر گیاهخوار هستند. به عنوان مثال در مکانهایی که ماهیان جوان حضور دارند ماهیان شکارچی برای بدام انداختن آنها کمتر تلاش می‌کنند و همچنین فاصله حمله به آنها کاهش می‌یابد (Dill, 1983).

۸-۱-۴- گرسنگی و مقدار اشتها

با وجود غذا فراوان و عدم وجود عوامل استرس‌زا از جمله حضور شکارچیان میزان غذای مصرفی با تحریک تغذیه‌ای ماهی افزایش می‌یابد. میزان غذای مصرفی اولاً به وسیله میزان انرژی و نوترینت مورد نیاز که با میزان متابولیسم در ارتباط است و دوماً قابلیت دستگاه گوارش برای عمل آوری غذا تعیین می‌شود. این دو عامل در جریان گرسنگی ماهی بر هم تأثیر گذاشته و میزان اشتهای ماهی را تعیین می‌کند. در هنگام گرسنگی تمایل به تغذیه وجود دارد و از فرصت‌های مناسب برای بدست آوردن شکار استفاده می‌کنند حال آنکه اشتها کمیتری از غذای مصرف شده می‌باشد قبل از اینکه ماهی خوردن غذای اختیاری را متوقف کند (Beukema, 1968).

۱-۸-۵- میزان تخلیه معده ای

مقدار غذایی که برای سیر کردن ماهی لازم است وابسته به وضعیت انبساط معده و همچنین میزان تخلیه محتویات معده می باشد و میزان تخلیه معده با بالا رفتن دما افزایش می یابد. کیفیت غذا همچنین بر میزان تخلیه معده تاثیر گذار می باشد و میزان تخلیه غذا با محتوای انرژی پایین نسبت به غذا با محتوای انرژی بالا سریع تر می باشد (Jobling, 1986).

۱-۸-۶- تاثیر دما و دیگر عوامل غیر زیستی بر میزان تغذیه

دما بیشترین تاثیر را در مصرف غذا و میزان هضم غذا دارا می باشد. در دماهای پایین ماهی ممکن است تغذیه را متوقف کند اما با افزایش دما میزان مصرف غذا به بیشترین حد خود می رسد دمای متعادل جهت تغذیه دمایی می باشد که بیشترین میزان مصرف غذا انجام شود (Elliott, 1975). تغییرات میزان مصرف غذا در جمعیت طبیعی ماهیان با دمای آب ارتباط مستقیم دارد و در دیگر فاکتورهای غیر زنده از جمله موجودیت غذا تغییراتی را ایجاد می کند. در هنگام رشد ماهی وزن غذای مصرف شده وابسته به کاهش وزن بدن می باشد و با کاهش وزن بدن، وزن مطلق غذای مصرف شده افزایش می یابد (Worobec, 1984). تغییرات در وضعیت فیزیولوژیکی ماهیان باعث تغییرات اصلی در غذای مصرف شده می شود. در تعدادی از گونه ماهیان میزان تغذیه در هنگام فعالیت های تولید مثل متوقف می شود (Brett, 1983).

۱-۹- غذا و تغذیه ماهیان

ماهی فقط از طریق غذا می تواند ماکرونوترینت ها (درشت مولکولهای غذایی) و میکرونوترینت ها (ریز مولکولهای غذایی) مورد نیاز خود را تامین نماید. ماکرونوترینت ها شامل پروتئین ها، چربی ها و کربوهیدراتها می باشد. که اجزاء اصلی ساختمان بافتها و اندامهای بدن را تشکیل می دهند و برای رشد و نمو، ترمیم ضایعات، ایجاد انرژی و غیره مورد نیاز می باشند. انرژی حاصله به منظور نگهداری، انجام واکنش های حیاتی، فعالیت های بدنی، ساخت بافتها و اندامهای جدید در قالب رشد بدن، تکامل و رسیدگی اندامهای جنسی به کار می رود. میکرو نوترینت ها شامل ویتامین ها و عناصر معدنی می باشند که مقدار خیلی کم جهت متابولیسم مورد نیاز می باشند. تامین غذا از نظر کمی و کیفی توسط محیط فیزیکی آب صورت می گیرد. توانایی همراهی در تشخیص، خوردن و هضم کردن غذا تعیین کننده مقدار غذایی است که ماهی می تواند مصرف نماید (Wootton, 1990). بقا و بازماندگی و تولید مثل ماهیان وابسته به گرفتن انرژی و نوترینت ها به وسیله فعالیت های تغذیه ای می باشد با این حال ماهی ظرفیت قابل توجهی در مقابل گرسنگی دارد (Lawler, 1965). تعدادی از گونه ها به طور نرمال تغذیه را در زمانهایی در طول دوره زندگی متوقف می کنند. بقا و بازماندگی ماهیان وابسته به توانایی آنها در ذخیره مواد غذایی در طول وقفه تغذیه ای می باشد. اندازه ذخایر منابع تغذیه ای در موفقیت ماهی برای بدست آوردن غذا انعکاس پیدا می کند آنالیزهای اکولوژیکی تغذیه ای به

سه سوال اساسی پاسخ خواهد داد: ۱- ماهی از چه منابعی برای تغذیه استفاده می کند ۲- ماهی در چه زمانهایی تغذیه می کند ۳- ماهی چه مقدار غذا را استفاده می کند (Wootton, 1979).

۱-۱۰- طبقه بندی گروههای غذایی ماهیان

به طور عمده غذای زنده ماهیان را می توان در چهار گروه طبقه بندی کرد

۱- پلانکتون ها ۲- نکتون ها ۳- بنتوز ها ۴- دترتیوس

اصطلاح پلانکتون به معنی موجودات شناور و آزاد میکروسکوپی موجود در آب اعم از گیاهی و جانوری است. پلانکتون ها از نوستون ها که موجودات ریزی می باشند و در لایه نازکی از سطح آب زندگی می کنند متفاوت می باشند. بسته به حضور و عدم حضور کلروفیل پلانکتون ها یا فیتوپلانکتون هستند (که منشاء گیاهی دارند) یا زئوپلانکتون (منشاء جانوری دارند). نکتون ها اصطلاحی است که در طیف وسیع به گروهی از جانوران متحرک آبی که دارای توانایی حرکت فعال در مسیر عکس جریان آب هستند، اطلاق می گردد. نکتون ها قادرند مستقل از جریان آب شنا کنند و شامل سخت پوستان سرپایان ماهیان و غیره می باشند (Milne, 1972). بنتوز ها موجوداتی هستند که درون بستر آبها زندگی می کنند بنتوز ها ممکن است فیتو بنتوز (ptyobenthos) یا منشاء گیاهی یا زئو بنتوز (zoobenthos) یا منشاء جانوری باشد (Benton *et al.*, 1988).

Hutchinson در سال ۱۹۶۷ انواع بنتوز ها را طبق نیچ هایی که اشغال می نمایند بشرح زیر معرفی نمود:

Rhizo benthos - موجوداتی که در لایه های زیرین بستر جای گرفته اند
Hyper benthos - موجوداتی که بصورت چسبیده به گلهای بستر یافت می شوند
Psammonbenthos - موجوداتی که بصورت چسبیده با بستر سنگی - شنی یافت می شوند

Hapto benthos - موجوداتی که بصورت چسبیده به گیاهان غوطه ور یا دیگر اجسام یافت می شوند

Endo benthos - موجوداتی که درون اجسام سخت بستر نفوذ کرده اند

دیتریت ها ترکیباتی هستند که کم و بیش براحتی به مواد آلی تقسیم می شوند مثل قطعات برگها، شاخه های کوچک و پوست درختان و باقی مانده گیاهان آبی و غیره.

Qasim در سال ۱۹۷۲ دو نوع از دیتریت ها را تشخیص داد: دیتریت های معلق و ته نشین شده بحث قابل توجهی در ارتباط با اهمیت دیتریت ها وجود دارد.

نویسندگان مختلف (David *et al.*, 1969 ; karam- chandani *et al.*, 1978) تاکید بر اهمیت دیتریت به عنوان غذای ماهیان دارند. آنها همچنین عقیده دارند که تغذیه کنندگان از کف غذایشان را از دیتریت بدست می آورند. بهر حال آزمایشات انجام شده توسط همکارانی مثل (Verigina, 1977) و (prinslow *et al.*, 1974) مشخص کرده است که دتریت دارای یک ارزش غذایی مشکوک است.

۱۱-۱- انواع تغذیه

مؤلفین مختلف غذای ماهیان را به طرق مختلف دسته بندی کرده اند. به عنوان مثال (Biswas, 1985) غذای ماهیان را تحت عنوان:

۱-۱۱-۱- غذای اصلی (Main food) غذایی که ارجح ترین غذا می باشد و بوسیله آن ماهی بیشترین رشد خود را دارد.

۲-۱۱-۱- غذای اتفاقی (Occasional food) که ارزش غذایی نسبتاً بالایی دارد و بوسیله ماهی هر موقع که فرصت پیش آید و میسر گردد مصرف می شود.

۳-۱۱-۱- غذای اضطراری (Obligatory food) غذایی است که زمانی که دیگر انواع غذا در دسترس نباشد توسط ماهی مصرف می شود.

۱۲-۱- طبقه بندی مواد غذایی بر اساس اهمیت در رژیم غذایی ماهیان

Nikolsky در سال (1993) چهار گروه اصلی از غذاها را بر اساس اهمیتشان در رژیم غذایی دسته بندی کرد. ۱-۱۲-۱- غذای اصلی (Basic food) که بطور طبیعی خورده می شود و اکثر حجم محتویات روده را در بر می گیرد.

۲-۱۲-۱- غذای ثانویه (Secondy food) غذایی است که غالباً در روده در مقادیر کمتر یافت می شود.

۳-۱۲-۱- غذای تصادفی (Incidental food) که بندرت در محتویات یافت می شود.

۴-۱۲-۱- غذای اجباری (Obligatory food) غذایی که ماهی در غیاب غذای اصلی خود دریافت می کند.

۱۳-۱- طبقه بندی عادات غذایی ماهیان بر اساس مقادیر مصرف مواد غذایی

Nikolsky در سال (1963) سپس عاداتهای غذایی ماهیان را بر طبق مقادیر انواع مختلف غذاهای مصرف شده توسط آنها دسته بندی نمود

۱-۱۳-۱- ماهیانی فقط یک نوع غذا را مصرف می کنند Monophagic

۲-۱۳-۱- ماهیانی که تعداد چندی از انواع غذا را مصرف می کنند Stenophagic

۳-۱۳-۱- ماهیانی که از انواع مختلف غذا تغذیه می کنند Euryphagic

۱۴-۱- طبقه بندی ماهیان بر اساس نیچ های تغذیه ای

ماهیان همچنین طبق نیچ های تغذیه ای که اشغال کرده اند؛ جایی که غذای مورد علاقه آنها در دسترس باشد تقسیم بندی می شوند.

۱-۱۴-۱- ماهیانی که از سطح تغذیه می کنند Surface feeder

۲-۱۴-۱- ماهیانی که از ستون آب تغذیه می کنند Colum feeder

۳-۱۴-۱- ماهیانی که از کف آب تغذیه می کنند Bottom feeder

۴-۱۴-۱- ماهیانی که از حاشیه آب تغذیه می کنند Margin feede

۱۵-۱ - طبقه بندی ماهیان بر اساس نوع غذا

بر اساس نوع غذا نیز (Das, 1963) ماهیان هندی را به سه گروه ابتدایی تقسیم کردند:

Herbivorous	۱-۱۵-۱- مواد گیاهی بیش از ۷۵ درصد از محتویات روده را تشکیل می دهند
Omnivorous	۲-۱۵-۱- هم غذای گیاهی و هم غذای جانوری در مقادیر محسوس وجود دارد
Carnivorous	۳-۱۵-۱- مواد جانوری بیش از ۸۰ درصد رژیم غذایی را تشکیل می دهند

۱۶-۱ - طبقه بندی ماهیان بر اساس ترجیح نوع غذا

علاوه بر این سه گروه ماهیان بعد ها به زیر گروههای مختلفی بر اساس نوع غذایی که ترجیح می دهند دسته بندی شدند.

علفخواران کلاً به دو زیر گروه تقسیم می شوند:

Planktonphagus	۱-۱۶-۱- ماهیانی که فقط از فیتو و زئوپلانکتون تغذیه می کنند.
Detritophagus	۲-۱۶-۱- ماهیانی که از دیتروسها تغذیه می کنند.
	ماهیان همه چیز خوار به دو گروه دسته بندی می شوند
Herbi-omnivores	۳-۱۶-۱- ماهیانی که بیشتر از مواد گیاهی تغذیه می کنند
Carni-omnivores	۴-۱۶-۱- ماهیانی که بیشتر از مواد جانوری تغذیه می کنند

گوشتخواران نیز دارای زیر گروههای ذیل می باشند:

حشره خواران Insectivorous، سخت پوست خواران Carciniphagus، نرم تنان را می بلعند Malacophagus، ماهیان کوچک از دیگر گونه ها را شکار می کنند Piscivorous لارو ماهیان و حشرات را می خورند و بعضی از گونه ها از ماهیان جوانتر همونوع خودشان تغذیه می کنند.

۱۷-۱ - حد مطلوب تغذیه

ماهی طعمه را بر اساس ارزش غذایی آن انتخاب می کند بر اساس تئوری چرای مطلوب ماهی در صدد حداکثر استفاده از نحوه تغذیه خود می باشد. ماهی طی شکار انرژی مصرف می کند. پس طعمه ای را انتخاب می نماید که دستیابی به آن با صرف کمترین انرژی میسر باشد و از نظر غذایی آنقدر ارزشمند باشد که بتواند انرژی مورد نیاز جهت اعمال حیاتی و رشد ماهی را تامین نماید. بنابراین ماهی غذا را بر اساس حداکثر بازدهی آن انتخاب می نماید حداکثر بازدهی عبارت از میزان انرژی خالص است که از تغذیه حاصل می شود. از تفاضل کل انرژی حاصل از خوردن غذا با میزان انرژی مصرفی شده جهت تهیه آن، انرژی خالص غذا بدست می آید که به ارزش غذایی طعمه؛ مدت زمان و مقدار انرژی بستگی دارد که باید صرف یافتن و صید طعمه شود. در مقیاس کلاسیک این تئوری بر آورد و پیش بینی های روشنی را ارائه می نماید. هنگامی که ماهی با طعمه های زیادی روبرو شود، ابتدا طعمه ای را انتخاب می کند که دارای حداکثر انرژی خالص باشد. چنین طعمه ای ارزش غذایی بالایی دارد و صید آن با صرف کمترین میزان انرژی همراه است. این روند تا هنگامی تداوم می یابد که صید و یا چرا برای

ماهی سودمند نباشد یعنی انرژی مصرف شده جهت تهیه غذا بیشتر از ارزش غذایی طعمه باشد. انتخاب محل چرا فقط بستگی به تراکم مواد غذایی با ارزش دارد و تراکم و مقدار غذا های بی ارزش نقشی در آن ندارد یعنی ماهی محیطی را برای چرا انتخاب می کند که مواد با ارزش غذایی به مقدار کافی در آن یافت شود و تراکم مواد غذایی بی ارزش نقشی در این رابطه ندارد. از نظر کیفی، ماهی بر اساس تخمین های حاصل از پیش بینی های این تئوری تغذیه می نماید اما از نظر کمی ماهی نمی تواند به ترکیب مطلوب غذایی پیش بینی شده دست یابد. لذا ماهی از طعمه های با مطلوبیت کمتر نیز تغذیه می کند (Wootton, 1990).

۱-۱۸- پیشینه مطالعاتی در ایران و جهان

تاکنون در ایران مطالعاتی در زمینه بررسی تغذیه طبیعی بچه ماهیان شوریده *Otolithes ruber*، کفشک زبان گاوی *Cynoglossus arel*، شبه شوریده دهان کوچک *Johnius bleangerii*، شبه شوریده دهان بزرگ *Pennahia macrophthalmus* در آبهای ساحلی استان خوزستان و مطالعه ای انجام نگرفته است. تنها مطالعه انجام شده در مورد تغذیه طبیعی بچه ماهیان توسط علی اکبر صالحی در سال ۱۳۷۸ است که پراکنش و تغذیه بچه خامه ماهی (*Chanos Chanos*) را در آبهای شرق استان هرمزگان مورد بررسی قرار داد. در این تحقیق ظهور بچه خامه ماهی در خوریات، مصب و داخل رودخانه و فراوانی و تعیین مکان تجمع آنها به مدت یکسال در شرق استان هرمزگان (از بندرعباس تا گابریک) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده از بررسی محتویات معده تعدادی از بچه خامه ماهیان نشان داد که عمده ترین غذای گیاهی شامل: دیاتومه ها، *Foraminifera*، *Rotifera* و غذای جانوری شامل *Phormidium*، *Oscillatoria*، *Nitzschia*، *Merismopedia* و تخم سخت پوستان بودند.

در مورد ماهیان بالغ شوریده مطالعاتی توسط غلامعلی بندانی در سال ۱۳۷۴ انجام شد. که بررسی تغذیه و تخم ریزی ماهی شوریده (*Otolithes ruber*) را در سواحل سیستان و بلوچستان مورد بررسی قرار داد که جنس اسکویلا (*Squilla*) با ۴۲/۸ درصد بالاترین و خانواده *Engraulidae* با ۱/۴ درصد کمترین محتویات معده ماهیان نر را تشکیل داده و برای جنس ماده، ماهیهای استخوانی که قابل شناسایی نبودند با ۳۵/۷ درصد بالاترین مقدار و ماهی راشگو با ۰/۷ درصد کمترین درصد محتویات معده را تشکیل داده بود.

غلامرضا اسکندری در سال ۱۳۷۶ تغذیه و تخم ریزی ماهی بالغ شوریده (*Otolithes ruber*) را در سواحل استان خوزستان مورد بررسی قرار داد که ۶۷ درصد معده ها خالی و ۳۳ درصد دارای غذا بودند. شاخص تهی بودن معده در ماهیان نر بیشتر از ماهیان ماده می باشد. در ۵۸ درصد معده ها ماهی، در ۳۹ درصد میگو و در ۳ درصد ماهی و میگو یافت شد. شدت تغذیه در طول سال روند منظمی نداشت و همچنین غذای اصلی ماهیان نابالغ را میگو و با افزایش طول آنها بتدریج ماهی به عنوان غذای اصلی در رژیم غذایی جایگزین شد.

شکری بوسجین در سال ۱۳۷۴ خصوصیات زیستی ماهیان شبه شوریده در خوریات ماهشهر استان خوزستان را مورد بررسی قرار داد که شاخص تهی بودن معده برای گونه *Bleangerii* در حدود ۶۹/۲ درصد برای گونه

Vogleri ۷۳/۵۹ درصد محاسبه کرد و و محتویات معده دو گونه دارای ۴۴/۱۷ درصد حاوی میگو، ۲۶/۸۳ درصد حاوی خرچنگ ؛ ۵/۶۹ درصد حاوی ماهی و ۷/۸۶ درصد حاوی کرم پر تار بود. بر اساس این مطالعه ماهی و میگو اصلی ترین ماده غذایی دو گونه مورد بررسی به شمار می آید. شاخص فراوانی حضور شکار در مورد میگو بیش از ۵۰ درصد و خرچنگ بیش از ۳۰ درصد می باشد.

آرمین کوشا در سال ۱۳۷۵ شناسایی گونه های راسته کفشک ماهیان *Pleuronecti formis* و برخی خصوصیات زیستی گونه *Cynoglossus dubius* در سواحل دریای عمان را انجام داد که در بررسی شدت تغذیه در جنس نر و ماده نشان داد از شهریور تا آبان ماه نرها کمترین شدت تغذیه را داشته اند و سپس در آذر ماه افزایش سریع در شدت تغذیه مشاهده می شود که علت این امر را فصل تخم ریزی این ماهی ها و کاهش شدت تغذیه در این ماهها عنوان کرد.

Austill Lott در سال ۲۰۰۴ زیستگاه و اکولوژی تغذیه ماهیان جوان *Chinook Salmon* در دهانه رودخانه کلمبیا مورد بررسی قرار داد. در این مطالعه *Chironomids* ، *Dipterans* ، *Neuropteran* آیتیم های غذایی غالب در ماهیان جوان *Chinook* می باشد. شاخص IRI برای *Chironomids* در حدود ۷۳/۴ درصد محاسبه شد و در همه کلاس های طولی *Amphipods* می باشد. تغییر آیتیم غذایی در کلاس های طولی مختلف مشاهده شد به طوری که در کلاس های طولی پایین تر از آمفی پودها و در کلاس های طولی بالاتر از حشرات استفاده می کنند. تغییر اهمیت نسبی آیتیم های غذایی در ماههای مختلف مشاهده شد به طور یکه در ماههای اسفند و فروردین آیتیم غذایی *Chironomids* غالب می باشد در حالی که در حشرات *Hemipteran* و *Homopteran* در مرداد ماه غالب می باشد. شاخص شدت تغذیه در اردیبهشت ماه با مقدار ۵۶/۰ درصد بیشترین مقدار و در مرداد ماه با مقدار ۲۶/۰ درصد کمترین مقدار را شامل می شود. تغییرات متمایل به پایین در درصد شدت تغذیه در بین ماههای اردیبهشت و مرداد ماه مشاهده شد.

Labropoulou و همکاران در سال ۲۰۰۳ زیستگاههای انتخابی تغذیه و آیتیم های غذایی ماهیان جوان *porgy* *Red (Pagrus pagrus)* در منطقه *Iraklion* در دریای لیان را مورد مطالعه قرار داد. در این مطالعه مشخص شد که ماهیان جوان *Red porgy* گوشت خوار می باشند و آیتیم غذایی اصلی این گونه ده پایان عنوان شد. تغییرات آیتیم های غذایی در فصول مختلف مشاهده نشد و ده پایان بیشترین اهمیت آیتیم غذایی در طول سال را دارا بودند. تغییرات آیتیم های غذایی در گروههای طولی مختلف مشاهده شد به طوری که در گروههای طولی پایین تر از سخت پوستان کوچکتر و در گروههای طولی بالاتر از ماهی تغذیه می کنند. شاخص تهی بودن معده در حدود ۳۵/۷ درصد محاسبه و بیشترین درصد معده های خالی با مقدار ۳۹/۶ درصد در گروههای طولی پایین مشاهده شد. گونه های غذایی غالب شامل ده پایان، سخت پوستان کوچک ، پلی کت و ماهی می باشد. ده پایان ۵۴/۲ درصد از کل وزن آیتیم های غذایی را شامل می شود.

Prisco و همکاران در سال ۲۰۰۱ اکولوژی تغذیه ماهیان جوان کفشک (*Pleuronectiformes*) در تالاب منطقه *Buenos Aires* و *Argentina* مورد مطالعه قرار دادند. در این مطالعه تغییرات آیتیم های غذایی گونه

Oncopterus darwinii و *Paralichthys orbignyanus* در کلاس های طولی مختلف و در فصول مختلف

مشاهده شد. آیتم های غذایی گونه *P. orbignyanus* شامل سخت پوستان و پلی کت و آیتم غذایی گونه *O. Darwinii* شامل سخت پوستان کوچک از جمله آمفی پودا (گونه گامارید)، کوپه پودا (گونه هارپاکتیکوئید)، مایسیده و استراکودا می باشد. پلی کت ها کمترین اهمیت آیتم غذایی را دارا می باشد. در گونه *P. Orbignyanus* در گروه طولی پایین ۹۰-۷۱ میلی متر ریزه خوار و بیشتر از آمفی پودا؛ پلی کت و مایسیده تغذیه می کنند و در گروه های طولی بالاتر از شکارهای بزرگتر از جمله خرچنگ تغذیه می کنند. در گونه برای گونه *P. orbignyanus* بیشترین تنوع آیتم های غذایی در فصل پاییز و بهار و کمترین تنوع در آیتم های غذایی و معده های حاوی غذای در فصل زمستان عنوان شد و در گونه *O. darwinii* در گروه طولی ۹۰-۸۰ میلی متر از میگو و خرچنگ *prawn* تغذیه می کند. کمترین تنوع آیتم غذایی در بهار و بیشترین درصد معده های ناوی غذای در فصل پاییز مشاهده شد.

NEAL در سال ۲۰۰۷ آیتم غذایی، مقدار تغذیه، رشد، مرگ و میر و مقدار تولید ماهیان جوان *Steelhead* را در دریاچه Michigan بررسی کرد. در این مطالعه آیتم های غذایی *Hydropsychid caddisflies*، *Chironomid midges* و *Ephemerellid mayflies* بیشترین فراوانی ترکیب غذایی را شامل می شوند. آمفی پودا و *Trichopterans* آیتم های غذایی غالب در مرداد ماه می باشند. تغییرات آیتم های غذایی در ماههای مختلف مشاهده شد در حالی که آیتم غذایی غالب در مهر ماه تخم ماهیان سالمونیده می باشد. Callihan در سال ۲۰۰۵ اکولوژی ماهیان جوان *Bluefish* را در آبهای ساحلی خلیج *Cesapeake* را مورد مطالعه قرار داد. در این مطالعه آیتم غذایی بچه ماهیان *Bluefish* در زیستگاههای ساحلی شامل بی مهرگان با مقدار ۶-۲۰ درصد (درصد فراوانی حضور شکار) می باشد. با این حال آیتم غذایی ماهی نیز با مقدار ۹۶ درصد محاسبه شد و نشان دهنده ماهی خوار بودن این گونه می باشد. این موضوع بیانگر تنوع بالای بی مهرگان می باشد ولی آیتم غذایی غالب نمی باشد. سایر آیتم های غذایی از جمله کوپه پودا (کالانوئید)، میگو و خرچنگ نیز مشاهده شد.

Ingram و همکاران در سال ۲۰۰۷ آیتم غذایی و ترجیح غذایی ماهیان جوان *trout cod*، *Murray cod*، *Macquarie* در استخر های پرورشی حاکی مورد مطالعه قرار دادند. در این مطالعه کرونوموئید، سیکلوپوئید، کالانوئید و کلادوسر و دافنیا بیشترین ترکیب غذایی محتویات معده گونه های مورد مطالعه را شامل می شود. در مرحله ای که ماهیان با سایز کوچک در مرحله تخم گشایی از دافنیا؛ سیکلوپوئید و هنگامی که ماهی بزرگتر می شود از کالانوئید تغذیه می کند. کرونوموئید در همه سایز های طولی مشاهده شد اما غالبیت آن در ماهیان با سایز بزرگتر می باشد.

Pool و همکاران در سال ۲۰۰۸ فراوانی، پراکنش و تغذیه ماهیان جوان *Coho salmon* را جنوب غربی ونکوور کانادا مورد مطالعه قرار دادند. در این مطالعه آیتم های غذایی یوفازیده و ده پایان سطح زی (لارو خرچنگ) (*Cancrid*) به صورت غالب در محتویات معده این ماهی یافت شد. مقدار شدت تغذیه بر اساس

درصدی از وزن بدن بر اساس محتویات معده متنوع بود ولی اختلاف معنی داری بین ایستگاههای مختلف مشاهده نشد. دامنه تغییرات مقدار شدت تغذیه بین ۶/۲۵-۰/۰۲ درصد محاسبه شد.

Gning در سال ۲۰۰۸ اکولوژی تغذیه و تغییرات وابسته به رشد ۴ گونه بچه ماهیان را در مصب های معکوس مورد بررسی قرار داد. در این مطالعه مشخص شد که بیشترین فراوانی آیتم غذایی شامل لارو حشرات، کوبه پودا، استراکودا، پلی کت آنالیده و یوفازیدها می باشد. نرم تنان، لارو خرچنگ آمفی پود و ایزوپود و قطعات جلبک با مقدار کمتر می باشد. تغییرات آیتم غذایی با رشد ماهی در چهار گونه مورد بررسی مشاهده شد. در گروههای طولی پایین کوبه پودا، استراکودا، پلی کت آنالیده و لارو خرچنگ مشاهده می شود ولی در گروههای طولی بالاتر از لارو کرنوموئید؛ پلی کت ها و استراکودا تغذیه می کنند.

۱۹-۱- اهداف مطالعه

- ۱- تعیین آیتم و اولویت های غذایی بچه ماهیان غالب تجاری آبهای ساحلی استان خوزستان از نظر مکانی وزمانی
- ۲- روند تغییرات مقدار درصد معده های خالی و درصد شدت تغذیه در ماههای مختلف حضور بچه ماهیان غالب تجاری منطقه
- ۳- تعیین فعالیت تغذیه ای در ماهها و در گروههای طولی مختلف بچه ماهیان غالب تجاری آبهای منطقه
- ۴- بررسی اهمیت آیتم غذایی بر اساس وزن و گروههای طولی بچه ماهیان در ماههای مختلف حضور و مقایسه آن در منطقه شرقی و غربی
- ۵- تعیین رژیم غذایی و درجه شباهت غذایی و بررسی ارتباط طول کل با مقدار شدت تغذیه بچه ماهیان غالب تجاری منطقه

فصل دوم : مواد و روشها

۱-۲- منطقه مورد مطالعه

گستره وسیع آبی در کشور اسلامی ایران محیط زیست مناسبی برای آبریزان مختلف به وجود آورده است و این موجودات آبرزی با توجه به شرایط محیط زیست خود دارای ویژگی های خاصی می باشند و از لحاظ رشد و تغذیه تابع این محیط هستند. با لطبع شناخت هر چه بیشتر موجودات و محیط زیست آنها و نیز ارتباطات متقابل این آبریزان و اکوسیستم آنها می تواند در حفظ ذخایر و بهره برداری منطقی از آنها مفید واقع شوند. خلیج فارس از جمله دریاهایی است که محدوده ای از آن متعلق به ایران می باشد و درای منابع و ذخایر شیلاتی و اقتصادی می باشد (اسکندری ۱۳۷۶). خط ساحلی ایران ۱۸۰۰ کیلومتر طول دارد. با احتساب جزایر بزرگ و کوچک خلیج فارس، این خط ساحلی تا ۲۵۰۰ کیلومتر افزایش می یابد به استثنای مواردی چند، بخش عظیمی از سواحل شنی است. در طول خط ساحلی ۲۲ خلیج و مصب عمده وجود دارد که شرایط اکولوژی مناسب را برای تنوع وسیعی از آبریزان فراهم آورده است و از طرفی سواحل استان خوزستان به دلیل وجود خورهای متعدد در طول خط ساحلی که محل مناسب جهت تولید مثل و تغذیه گونه های مختلف آبریزان هستند (صفی خانی، ۱۳۷۷).

این بررسی در شمال خلیج فارس سواحل استان خوزستان که در محدوده ۲۹:۵۳ و ۳۰:۰۵ عرض شمالی و ۴۴:۴۸ و ۴۹:۴۳ طول شرقی واقع شده انجام گرفته است. این منطقه عمدتاً شامل دو صید گاه اصلی بنام لیفه-بوسیف در غرب کانال موسی (بین ۲۹:۵۳ و عرض شمالی و ۴۴:۴۸ و ۴۹:۰۰ طول شرقی) و بحرکان در شرق کانال خورموسی (۲۹:۵۳ و ۳۰:۰۵ عرض شمالی و ۴۹:۲۴ و ۴۹:۴۳ طول شرقی) می باشد. بستر سواحل این دو منطقه عمدتاً ماسه ای - گلی و در برخی مناطق صخره ای است. منطقه مورد مطالعه شامل لیفه -بوسیف و مصب بهمنشیر (سواحل غربی)، راس بحرکان اطراف چاههای بحرکان (سواحل شرقی) می باشد (غلامرضا اسکندری، ۱۳۷۶).